

Sygn. akt I C 1773/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **A. H.**

przeciwko **D. M.**

o zapłatę kwoty 2 890 zł

I/ zasądza od pozwanego **D. M.** na rzecz powoda **A. H.** kwotę **2 890 zł** (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi od dnia 06 listopada 2014 roku do dnia zapłaty;

II/ dalej idące powództwo oddala;

III/ nakazuje pozwanemu **D. M.** uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę **145 zł** tytułem części kosztów sądowych, od uiszczenia których powód został zwolniony.

Sygn. akt *I C 1773/14*

UZASADNIENIE

Powód **A. H.** wniósł o zasądzenie od pozwanego **D. M.** kwoty

2 890 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 października 2012 r. oraz kosztami procesu. Na uzasadnienie powództwa podał jedynie, że żąda od pozwanego całkowitego pokrycia kosztów zakupu skutera i kosztów komorniczych, które powstały wskutek spowodowania przez pozwanego w stanie nietrzeźwym wypadku w dniu 19.06.2013 r., w wyniku którego skuter ten został całkowicie uszkodzony. Wskazał też, że polubowne załatwienie sprawy nie doszło do skutku.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, w szczególności zarzucając, że

z uwagi na swoją aktualną sytuację materialną nie stać go na zapłatę jakiegokolwiek kwoty na rzecz powoda. Ponadto podał, że toczyło się postępowanie karne w sprawie dotyczącej zdarzenia opisanego w pozwie, zakończone wydaniem wyroku skazującego.

Powód w związku z powyższymi zarzutami pozwanego podniósł, że wcześniejsza sytuacja materialna pozwanego umożliwiała mu zapłatę dochodzonej pozewem kwoty chociażby w ratach.

Na rozprawie w dniu 21 stycznia 2015 r. powód wyjaśnił, w związku ze złożonym przez niego do akt sprawy dokumentem nazwanym zobowiązaniem, że dokument ten został sporządzony w obecności **W. M.**, wujka pozwanego, ale nie pamięta, w jakiej dacie. Natomiast zgodnie z tym zobowiązaniem, po spłacie przez pozwanego ceny zakupu skutera, miał on być „przepisany” na niego. Dokument ten nie miał jednak żadnego związku

z zdarzeniem, w którym uszkodzeniu uległ ten pojazd.

Na rozprawie w dniu 16 marca 2015 r. powód dodatkowo oświadczył, że kwota odszkodowania dochodzona pozwem odpowiada cenie zakupu przez niego spornego motoroweru marki (...). Nadto podał, że zakupił ten motorower na raty, a po zdarzeniu umówił się z pozwanym ustnie, że ten będzie spłacał mu powyższą cenę zakupu. Po całkowitej zaś spłacie miał odebrać z parkingu sporny motorower i „przepisać” go na pozwanego.

W toku postępowania powód domagał się ponadto od pozwanego kwoty 3 183,45

zł tytułem zwrotu kosztów parkingu strzeżonego, ale pismo procesowe powoda z dnia

16 września 2015 r., rozszerzające powództwo o tę kwotę, zostało zwrócone wobec nieuzupełnienia w wyznaczonym terminie braków formalnych tego pisma.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. H. i pozwany D. M. w październiku 2012 r. zawarli ustną umowę sprzedaży motoroweru marki (...), nazywanego przez strony skuterem, zgodnie z którą to umową powód dokonał zakupu tego pojazdu w systemie ratalnym na swoje imię i nazwisko, natomiast pozwany miał spłacać raty ceny nabycia pojazdu, która wynosiła ponad 3 000 zł. Cena ta została rozłożona na 36 rat, a wysokość jednej raty wynosiła około 85-90 zł miesięcznie, przy czym pozwany uiścił jedynie dwie lub trzy takie raty, to jest

w sumie około 200 zł, a następnie zaprzestał ich wpłacania.

Po potrąceniu tych uiszczonych rat pozwany miał zapłacić powodowi tytułem ceny zakupu motoroweru kwotę 2 890 zł. Pozwany twierdził jednak, że nigdzie nie pracuje i nie ma z czego spłacić rat, ale z tego, co powodowi wiadomo, to dorywczo podejmował zatrudnienie, uzyskując z tego tytułu dochód nawet w wysokości 4 000 zł. Ostatecznie pozwany sporządził też pismo bez daty, w którym zobowiązał się w momencie podjęcia pracy zarobkowej do spłaty na rzecz powoda ceny zakupu skutera marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), koloru czarnego.

Dowód: kserokopia zobowiązania bez daty; przesłuchanie powoda, częściowo przesłuchanie pozwanego.

W dniu 19 czerwca 2013 r., na drodze P.-O., pozwany kierował spornym motorowerem marki „Router” o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 27 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 925/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania orzeczonego tym wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku. Za czyn ten, stanowiący występki z art. 178a § 4 k.k., pozwany został skazany prawomocnym wyrokiem tutejszego Sądu z dnia

01 października 2013 r. w sprawie o sygn.. akt II K 782/13.

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy tutejszego Sądu o sygn. II K 782/13,

w tym wyrok tutejszego Sądu z dnia 01 października 2013 r.

Po zdarzeniu z dnia 19 czerwca 2013 r. sporny motorower marki (...)

został usunięty na drodze w P. przez Policję, z powodu kierowania pojazdem

w stanie nietrzeźwości, a następnie odstawiony na parking strzeżony. Dnia 13 września

2013 r. Komenda Powiatowa Policji w D. zezwoliła na wydanie powodowi tego

motoroweru. Koszty przechowywania pojazdu na parkingu wyniosły kwotę 3 183,45 zł

i zostały wyegzekwowane od powoda.

Dowód: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy tutejszego Sądu o sygn. II K 782/13; kserokopia zezwolenia na odbiór pojazdu z parkingu strzeżonego K.

Powiatowej Policji w D. z dnia 13 września 2013 r.; przesłuchanie powoda.

Pozwany deklarował spłatę kwoty dochodzonej pozwem, ale ponieważ obecnie

przebywa w zakładzie karnym (dokładnie w Areszcie Śledczym w D.) i nie ma jeszcze odpłatnej pracy, co może się zmienić w niedługim czasie, nie jest w stanie wywiązać się ze złożonego zobowiązania. Karę pozbawienia wolności pozwany ma odbywać do września 2017 r. W Areszcie Śledczym aktualnie pracuje w kuchni więziennej, ale nieodpłatnie. Nie ma żadnych dochodów.

Dowód: przesłuchanie pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości co do należności głównej, zaś w części odnośnie żądania odsetek.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości kwestia, że żądana pozwem kwota 2 890 zł to kwota, na jaką umówili się powód z pozwanym co do zakupu spornego motoroweru marki (...), oczywiście przy uwzględnieniu rat, jakie zostały już wcześniej zapłacone przez pozwanego. Zgodnie bowiem z ustną umową zawartą przez strony powód dokonał zakupu tego pojazdu w systemie ratalnym na swoje imię i nazwisko, natomiast pozwany miał spłacać raty ceny nabycia, która wynosiła ponad 3 000 zł. Cena ta została rozłożona na 36 rat,

a wysokość jednej raty wynosiła około 85-90 zł miesięcznie, przy czym pozwany uiścił jedynie dwie lub trzy takie raty, to jest w sumie około 200 zł, a następnie zaprzestał ich wpłacania.

Pozwany w istocie nie kwestionował swojego zobowiązania, podnosząc jedynie, że

z uwagi na swoją aktualną sytuację materialną nie stać go na zapłatę jakiegokolwiek kwoty na rzecz powoda. Nawet w toku przesłuchania w charakterze strony deklarował spłatę kwoty dochodzonej pozwem, ale twierdził, że ponieważ obecnie przebywa w Areszcie Śledczym

w D. i nie ma odpłatnej pracy, nie jest w stanie wywiązać się ze złożonego zobowiązania.

W tej sytuacji uznać należy, że powód może zasadnie domagać się spełnienia świadczenia od pozwanego, a podstawę prawną powództwa stanowią przepisy art. 471 i nast. Kodeksu cywilnego. W szczególności zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Naprawienie szkody następuje zaś w oparciu o przepisy art. 363 k.c., w szczególności powinno nastąpić przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Powód zażądał dodatkowo zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty należności głównej, liczonych od dnia od 12 października 2012 r. do dnia zapłaty. Podstawę prawną sformułowania takiego żądania stanowią przepisy art. 481 k.c. Z przepisu § 1 tego artykułu wynika bowiem, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody

i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetki za opóźnienie należą się więc zarówno bez względu na szkodę poniesioną przez wierzyciela, jak i zawinięcie okoliczności opóźnienia przez dłużnika (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 1994 r., I CRN 121/94, OSNC 1995, nr 1, poz. 21). Należy przy tym wskazać, iż w świetle przepisów ustawy dłużnik opóźnia się z wykonaniem zobowiązania, gdy

nie spełnia świadczenia w terminie oznaczonym w sposób dostateczny lub wynikający z właściwości zobowiązania. W przypadku zobowiązań terminowych, jeśli dłużnik nie realizuje w terminie swych obowiązków wynikających z treści zobowiązania, opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. W takim przypadku data wymagalności roszczenia stanowi jednocześnie datę, od której dłużnik opóźnia się ze świadczeniem. Z mocy przepisów art. 481 k.c. uzasadnia to roszczenie o odsetki. W przypadku z kolei zobowiązań bezterminowych opóźnienie nastąpi dopiero w przypadku niedostosowania się do wezwania wierzyciela żądającego spełnienia świadczenia, chyba że obowiązek jego spełnienia wynika

z właściwości zobowiązania (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 listopada 1995 r., I ACr 592/95, OSA 1996, nr 10, poz. 48). Należy też wskazać, że z mocy przepisu art. 481 § 2 zdanie pierwsze k.c., w sytuacji, gdy stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z zobowiązaniem bezterminowym, a zatem zobowiązanie to staje się wymagalne dopiero po wezwaniu do zapłaty. Biorąc pod uwagę, że powód nie przedstawił żadnego dowodu, iż ewentualnie wcześniej, przedsądowo, wzywał pozwanego do zapłaty kwoty należności głównej, to datą wymagalności odsetek jest najwcześniej dzień 06 listopada 2014 r., to jest dzień następny po dacie doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Dlatego też Sąd zasądził kwotę należności głównej z odsetkami ustawowymi od dnia 06 listopada 2014 r., zaś dalej idące powództwo oddalił.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w punktach

I i II wyroku.

O kosztach sądowych (punkt III wyroku) Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. Zgodnie

z przepisem art. 113 ust. 1 powołanej ustawy, kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd

w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu, a więc w tym przypadku przepisu art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W związku z tym Sąd nakazał pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 145 zł tytułem części kosztów sądowych, od uiszczenia których powód został zwolniony, przyjmując, że na koszty te składała się tylko opłata sądowa od pozwu w tej kwocie.